

[Peter Duetoft]

ler så meget om, kunne godt føre til, at erhvervslivet sagde, at når vi blander os i de dér menneskerettigheder, fratager det os et marked. Jeg ved altså, at hr. Fischer har taget afstand fra det, og det synes jeg også hr. Ahlmann-Ohlsen bør gøre i dag, så signalet er fuldstændig klart.

Som det sidste må jeg sige, at jeg ikke fik nogen løsning fra hr. Ahlmann-Ohlsen på spørgsmålet om menneskerettigheder og bistand. Jeg vil godt spørge, om Det Konservative Folkeparti føler det særlig viist, at man trækker sig ud af et bistandssamarbejde i et land, når man oplever overtrædelser af menneskerettighederne. Jeg ved, at fru Ebba Strange og jeg tidligere i en tilsvarende diskussion har været enige på det punkt. Altså hvorfor skal fattige mennesker i en del af et land straffes dobbelt, nemlig dels ved at have nogle despoter i regeringen, dels ved, at vi trækker vores bistandshjælp ud? Er det så ikke i stedet for at holde de store, flotte taler bedre at sige, at vi må omkanalisere vores støtte, så den går uden om regeringen? Vi skal ikke trække os ud, for det vil være at straffe de forkerte.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Hr. Peter Duetoft har ret, og jeg vil så afvente hr. Ahlmann-Ohlsens svar til ham på det spørgsmål.

Det, jeg så i stedet for vil tage fat i, er det med flygtningene. Jeg er interesseret i, om det, hr. Ahlmann-Ohlsen foreslår på FN-plan, er et nyt organ ved siden af UNHCR, for vi har jo UNHCR til at varetage flygtningeproblemerne i verden ved at varetage humanitære opgaver for at undgå flygtningestrømmene, og når flygtningestrømmene er opstået, ved at samarbejde med de lande, der har mulighed for at tage flygtninge; igennem årene har Danmark haft et udmærket samarbejde med UNHCR om disse spørgsmål.

Så sagde hr. Ahlmann-Ohlsen, at man f.eks. i Vesteuropa kunne forestille sig en bedre fordeling af flygtninge. Nu er det ikke min opgave at svare på regeringens vegne, men jeg er alligevel interesseret i at høre De Konservatives bemærkning til det, for i de 10 år, vi havde en borgerlig regering, blev der jo ikke gjort noget som helst på det område, og da vi fik en ny regering, tog vores indenrigsminister faktisk

initiativ til at rejse ned i EF og spørge, om vi ikke på vesteuropæisk plan skulle lave en flygtningekommission, der kunne forhandle om, hvordan Vesteuropa bedst yder støtte til de mennesker, der er tvunget til at flygte fra det tidligere Jugoslavien. Det kunne ministeren ikke komme igennem med, og resultatet blev, at det ene land efter det andet lukkede sine grænser ved at indføre visum; det eneste land, der endnu ikke har gjort det, er Italien. Det var, hvad der kom ud af det! Det vil jeg godt have hr. Ahlmann-Ohlsens kommentar til.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg forstår ikke hr. Peter Duetofts hib til den tidligere regering, når man tænker på, at udenrigsministeren hver eneste gang indkaldte Udenrigsudvalgets ordførere, når man skulle drøfte landevalg. Om alle så var enige, er noget andet, men ordførerne blev faktisk indkaldt hver gang.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Jeg var faktisk glædeligt overrasket over dele af hr. Ahlmann-Ohlsens ordførertale, især afsnittet om, at vi skulle gå væk fra den multilaterale bistand og koncentrere os mere om den bilaterale.

Når man ser, at FN's oprindelige fredsbevarende idealer økonomisk for størstedelens vedkommende har udmøntet sig i multilateral bistand, må jeg kraftigt støtte hr. Ahlmann-Ohlsens idé om at gå væk fra dette mastodont-multilaterale apparat, som FN i den forbindelse er.

Derfor forstår jeg heller ikke rigtig, at man ikke går mere ind for, at FN's hjælp i kriser bliver af fredsbevarende karakter, som vi har set tiltag til på den socialdemokratiske dagsorden, som hr. Ahlmann-Ohlsen tilslutter sig.

Dér er et lille misforhold, men det er måske for at komme hinanden nærmere i andre politiske sammenhænge, at man er gået på kompromis.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det glæder mig at høre hr. Ahlmann-Ohlsens tale om, at EF nu skulle til at samle sig sam-